॥ ४१ ॥ प्रघसावाक्यंविशस्येमामितिमध्ये श्लोकद्वयं प्रक्षिप्तमितिकतकः ॥ पिंडकान्मांसखंडान्विवादोअनयासहेतिशेषः ॥ ४२ ॥ शूर्पणखीयमन्या ॥ ४३ ॥ अजा मुखसदृशमुखवत्या प्रघसयेत्यर्थः॥ ४४॥निकुंभिलानाम लंकायाः पश्चिमभागवर्तिनी भद्रकाली तां नृत्यामः तत्समीपं गत्वा नृत्यामः॥सुरसुतोपमा देवकन्योपमा ॥रोदिति

गात्राण्यपितथाशीर्षंखादेयमितिमेमतिः॥ ततस्तुप्रघसानामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४१ ॥ कंठमस्यानृशंसायाःपीडयामःकिमा स्यते॥ निवेद्यतांततोराज्ञोमानुषीसाम्रतेतिच॥नात्रकश्चिच्चसंदेहःखादतेतिसवक्ष्यति॥ ततस्त्वजामुखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् विशस्येमांततःसर्वान्समान्कुरुतपिंडकान् ॥ विभजामततःसर्वाविवादोमेनरोचते ॥ ४२ ॥ पेयमानीयतांक्षिप्रंमाल्यंचविविधंब हु॥ ततःशूर्पणखीनामराक्षसीवाक्यमब्रवीत् ॥ ४३ ॥ अजामुख्यायदुक्तंवैतदेवममरोचते ॥ सुराचानीयतांक्षिप्रंसर्वशोकविना शिनी॥ ४४॥ मानुषंमांसमासाद्यनृत्यामोऽथनिकुंभिलां॥ एवंनिर्भर्त्स्यमानासासीतासुरसुतोपमा ॥ राक्षसीभिर्विरूपाभिर्धैर्यमु त्सृज्यरोदिति॥ ४५॥ इत्यार्षेश्रीम० वा० सुं० चतुर्विंशःसर्गः॥ २४॥ ॥७॥ ॥७॥ अथतासांवदंतीनांपरुषंदारुणंबहु ॥ राक्षसीनामसौम्यानांरुरोदजनकात्मजा॥ १ ॥ एवमुक्त्वातुवैदेहीराक्षसीभिर्मनस्विनी॥ उवाचपरमत्रस्ताबाष्पगद्गदयागिरा॥ २॥ नमानुषीराक्षसस्यभार्याभवितुमर्हति ॥ कामंखादतमांसर्वानकरिष्यामिवोवचः॥ ३ ॥ साराक्षसीमध्यगतासीतासुरसुतोपमा ॥ नशर्मलेभेशोकार्तारावणेनेवभर्त्सिता॥ ४ ॥ वेपतेस्माधिकंसीताविशंतीवांगमात्मनः॥ वनेयूथपरिभ्रष्टामृगीकोकैरिवार्दिता॥५॥

अरुदत् ॥ ४५ ॥ अर्णवमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा० वा० सुं० चतुर्विंशःसर्गः ॥ २४ ॥ ॥७॥ परुषं वदंतीनां वचः श्रुत्वेतिशेषः॥ १ ॥ पूर्वसर्गोक्तरीत्यो क्ता मनस्विनी पातिव्रत्ये दृढमनाः ॥२॥ कामंखादतेति ॥ अयं सर्वः सीताप्रलापोगृहीतमनुष्यशरीरतया नटवदनुकरणरूपइतिबोध्यं॥३॥शर्म न लेभे इव शोकार्तेव॥४॥ आत्मनोंगं विशंतीव भीत्या अतिसंकुचितशरीरा कमठवद्भूदित्यर्थः ॥ कोकैर्वृकैः ॥ ५ ॥